Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 10/04/2016 - 09:00

Ac 5,27b-32.40b-41
Ap 5,11-14
Jn 21,1-19

Aquest últim capítol de Joan és un afegit, on la figura de Pere adquireix una valoració més gran. Diuen que vol indicar que la comunitat del “deixeble estimat” accepta l’autoritat de la comunitat de Pere. Fins aleshores, des del començament del sopar pasqual, que és quan apareix la figura del “deixeble estimat”, aquest personatge té un relleu més gran que Pere: segueix Jesús a la passió, està al peu de la Creu amb les dones, és el primer que creu veient el sepulcre vuit. Ara reconeixen la figura de Pere.
Des de la petició de segona setmana, que fa Sant Ignasi als Exercicis, també ens podem apropar a la persona del Senyor Ressuscitat en aquesta tercera aparició als deixebles. Sant Ignasi demana “coneixement intern del Senyor, que per mi s’ha fet home (ha mort a la Creu, ha ressuscitat,...), perquè més l’estimi i el segueixi”. I en el text d’avui hi ha tres parts i a cadascuna podríem aplicar-la una d’aquestes tres paraules; coneixement, estima i seguiment.
A la primera part, és el deixeble estimat qui en un fet tan sorprenent reconeix la presència del Senyor. Hi ha coses que passen que només poden venir del Senyor: hauríem de tenir el cor i els ulls ben oberts per poder captar-lo i agrair-lo. Pere és la figura de la segona part, a l’examen de l’amor que li fa Jesús. Pere ja no es compara a ningú, sap la seva feblesa, sap que l’ha negat tres vegades, sap que estima Jesús, però també sap que Jesús ho sap millor que ell mateix. Pere dóna el segon pas, “perquè més l’estimi”. I Jesús l’invita a donar el tercer pas: tu “vine amb mi”, segueix-me.

Una altra aproximació al text, podria ésser des de la comunitat que treballa en equip, que dialoga, que està disponible.
Com Jesús els ha anunciat els ha de trobar a Galilea. Han arribat ells i encara no han vist Jesús. Hi ha com una tristor de fons, un enyorament de la vida continua que van viure amb Jesús durant dos o tres anys, el record de la passió, ja han estat amb ell, però encara estan a l’expectativa. Passar de la presència a la fe, els està costant. A Galilea, al llac de Tiberíades, Pere decideix anar a pescar i tots s’hi apunten. El treball durant tota la nit ha estat en va. Ja tornen a terra, quan un home els pregunta si tenen alguna cosa per a menjar. El “no” és de tots. A partir d’aquí el temps passa rapidíssim: “tireu la xarxa a la dreta i pescareu”, la xarxa queda petita; el deixeble estimat reconeix el Senyor; Pere es llença a l’aigua, es troba amb Jesús; els altres porten la barca a terra. Jesús els ha preparat pa i peix, i els demana que portin del seu. Jesús fa de qualsevol situació una Eucaristia.
Els ha senyalat el camí, els ha preparat l’esmorzar, afegeix el que porten ells. L’Eucaristia com a servei.
El sobretaula de tots amb Jesús es focalitza en Pere. Pere davant dels companys es vantà d’anar amb Jesús fins a la mort. La realitat fou una altra. Al diàleg que enceta Jesús amb Pere en presència de tots, Pere respon des de la humilitat. Ara sap que unes coses són les paraules i una altra les obres. Davant de tots ja no es vanta; ara respon de sí des del penediment. Però Jesús li està dient que l’amor que diu que el té, l’ha de posar en els altres, en els germans. Només així serà real el seu amor al Senyor. Tres vegades el va negar, tres vegades diu que l’estima, tres vegades Jesús l’encarrega la comunitat.
L’amor com a força per a viure i per a servir. L’amor que sempre ha d’anar creixent. Al final de la vida et judicaran del amor, però a Pere Jesús l’ha examinat molt abans, perquè la responsabilitat que li posa a les seves espatlles, només es pot fer des de l’amor de Jesús i a Jesús..
Malgrat el text parla dels anys 30 i Pere no morirà fins l’any 63, en temps de Neró, per al escriptor Jesús ja l’anuncia la mort que patirà per ell: “a les teves velleses [...] un altre et cenyirà per portar-te allà on no vols”. Però tu “vine amb mi”. Pere està aprenent el que és obeir i a estar disponible per al Senyor. A partir d’ara tota la seva vida serà “anar amb Jesús”. A la primera carta de Pere escoltarem allò de “Vosaltres l’estimeu sense haver-lo vist i ara, sense veure’l, creieu en ell” (1Pe 8). Pere va haver de fer el pas de viure amb Jesús a creure en ell; i se n’adona que els qui l’escolten, per la seva paraula estimen Jesús, i es meravella. L’Esperit del Senyor Ressuscitat l’acompanya.
La comunitat del “deixeble estimat” ha vist que Pere no només s’ha penedit davant el Senyor, sinó que ha donat la vida per ell, i l’ha donada amb una estima gran, i comprén que Pere també és un “deixeble estimat”.

ETIQUETES
AMOR DEIXEBLE ESTIMAT PERE SEGUIMENT